

Pri Slovanih pa sol pomenja tudi prijateljstvo in zvestobo. Kakor napravlja sol jedila okusna in prijetna, tako dela prijateljstvo življenje mikavno in veselo. Znano je, da Rusi svojemu caru s soljo in kruhom postrežejo, kadar pride v katero njih mesto. Tako so storili Bošnjaki, ko je naš rajni cesarjevič Rudolf potoval po njih deželi. Pravi Slovenec položi še dandanes gostu, kadar stopi v hišo, hleb kruha in soli na mizo. Nasprotno pa je znamenje razdrte prijaznosti, če kdo sol rastrese. Tudi pri starih Rimljanih je bilo znamenje nesreče, če je kdo pri mizi raztresel sol.

Ker je sol tako potrebna, prišla je celó v prigovor. „On še za sol nima,“ pomenja skrajno uboštvo.

V. S.

Rešitev in imena rešilcev rebusa v 9. „Vrtčevem“ listu.

Skrb in trpljenje nista prijatelja lepoti, solze pa so slabo mazilo.

Prav so ga rešili: Gg. Jak. Inglič, naduč. v Idriji; Mat. Rant, naduč. na Dobrovi; Jernej Črnko, učit. pri sv. Jurju v Slov. gor. (Štir.); Fr. Stauer, učit. pri sv. Katarini (Štir.); Matej Vurnik, org. v Mekinah; Henr. Robiňak, uradnik v Radgoni (Štir.); Fr. Šivilaskup v Horjulu; Drag. Koderman na Frankolovem (Štir.); Tonček Šlamberger, uč. v Ljutomeru (Štir.); J. Muki Pračer v Gor. Radgoni. — Ivana in Amalija Šket v Dramljah (Štir.); Antonija Breznik v Gor. Radgoni (Štir.); Katarina Maruško v Stavenšincih (Štir.); Marija Leben v Horjulu; Marija in Leopoldina Rant na Dobrovi; Josipina Koderman na Frankolovem (Štir.).

Popravek. V zadnjem „Vrtčevem“ številu v sestavku „Morilec“ stran 142 je v deseti vrsti od spodaj napačen tisk: *Kdaj pókoj se mi v duši naseli*; biti mora: *„Kdaj pókoj se mi v dušo spet naseli,“* in spodaj v četrti vrsti rima: . . . *„po cesti beli.“* Prosimo, da si blagovoli to vsak popraviti, kar smo v naglici pri korekturi prezrli.

„Uredništvo.“

Listnica. Gosp. Cvetko: Ostali dve pesenci „Mravlja“ in „Štirje letni časi“ se nam ne zdé dovršeni, zato je ju smo odložili. — Brežan: Druga Vaša basen ni za natis. — Nekaterim našim sodnikom: Od več strani nam dohajajo pesence s prošnjo, da bi je natisnili v „Vrtci.“ A nekatere teh pesenc so zložele v tako visokem duhu, da jih mladina razumeti ne more. Tudi izrazi niso dovolj znani ónim malim našim čitateljem, katerim je „Vrtec“ namenjen v prvi vrsti; recimo: mladec, žitje, soj, žil — žiti, žije itd.

Rebus.

(Priobčil F. Stegnar.)

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnjem listu.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji za vse leto 2 glđ. 60 kr., za pol leta 1 glđ. 30 kr. Napis: Upravništvo „Vrtčevo“, mestni trg, šte. 23, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ivan Tomšič.** — Natisnila Klein in Kovač v Ljubljani.